

Hoera, vijftig!

Een halve eeuw terug was een telefoon met draaischijf het meest gebruikelijke communicatiemiddel om met iemand op enige afstand te spreken. Dat nummers draaien is inmiddels overbodig geworden. Ik heb toen ook leren typen op een zware typemachine met glazen toetsen: blind en met meer dan 120 aanslagen per minuut. Op het stille computertoetsenbord kan ik inmiddels veel sneller werken, maar heb nog elke dag plezier van die typvaardigheid. Hoe-wel: op mijn mobiel tik ik met één vinger en niet blind.

Onze leerlingen gebruiken hun mobiel en alle technologie daarachter alsof het nooit anders geweest is. Kunstmatige Intelligentie maakt inmiddels van gesproken teksten iets bruikbaar, of genereert teksten en plaatjes met een snelheid die we niet bij kunnen houden. In de coronatijd hebben we snel geleerd om online te vergaderen, wat nu een veelgebruikte manier van overleg is. Dat was vijftig jaar geleden nog toekomstmuziek.

Hoe de wereld er over vijftig jaar uit ziet, kunnen we ons nu ook niet indenken, maar het wordt wel de wereld waar we onze jongeren nu voor opleiden. Vijftig

jaar geleden zat ik in klas twee. Ik weet nog goed dat ik toen leerde dat planten de kooldioxide uit de lucht halen die wij met onze adem in de lucht brengen, in een mysterieuze kringloop. Dat is kennis die ook over vijftig jaar nog wel geleerd zal worden, maar het zal ook gaan over zaken die nu nog ontdekt moeten worden. Welke technologie zullen we dan gebruiken bij het onderwijzen en leren? Leraren en toa's zullen er nog wel zijn, maar hoe scholen er uit zien zal de tijd leren. Of de NVON er dan nog is, kan ik niet voorspellen. Zeker is dat we allemaal aan de toekomst van onze leerlingen werken en dat zal zo blijven.

Bij het voorbereiden van dit stukje heb ik eens teruggekeken naar het eerste voorwoord dat ik voor de NVOX schreef. Ik had het over mijn toespraakje tijdens de ledenvergadering waar ik voorzitter werd en mezelf ontdekkingsreiziger voelde die een groep eilanden gaat verkennen. Inmiddels heb ik er een flinke reis op zitten. Veel van de bewoners in het NVON-landschap heb ik leren kennen, sommigen opvallend, anderen meer in de schaduw. Lang niet alle plannen van toen zijn gerealiseerd, mede omdat we vijf jaar

geleden in de coronapandemie belandden. Dat was voor het onderwijs én de vereniging een lastige periode, die we gelukkig achter ons konden laten.

NieuwNVON werd net voor die periode in gang gezet om weer te doordenken hoe de NVON van betekenis kan zijn voor haar leden en een goede en werkbare structuur kan krijgen. Met de nieuwe statuten in de hand kunnen we die stap nu gaan zetten. De nieuw vormgegeven website is gerealiseerd, en zal ook het nodige bijdragen aan het vinden en delen van kennis. We werken in het belang van leerlingen en het dagelijks werk van leraren, toa's, opleiders en onderzoekers. Samen hebben we nu, en naar ik hoop ook in de komende vijftig jaar, echt iets te vertellen en te laten zien. We gaan onze verjaardag vieren op 2, 3 en 4 oktober met onze vijftig uur durende Bèta in Beweging jubileumconferentie. Houd de berichtgeving in de gaten!

Jan Jaap Wietsma

Voorzitter NVON

Reacties naar: j.j.wietsma@nvon.nl